

[Eva Møller]

det er rigtigt, at de får afgift på samme måde som bøgerne.

Jeg vil også nævne den forbedring, der finder sted for oversætterne. Jeg synes, det er virkelig betydningsfuldt for de gode oversættere, at de får lønnet deres arbejde bedre. Det har en stor betydning for udbredelsen af den udenlandske litteratur i Danmark.

Jeg har også mærket mig, at man har fået undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt det var muligt at gå over til en ophavsretlig biblioteksafgift. Det var en del af det baggrundsmateriale, jeg efterlyste i 1982, og som fik mig til at sige, at jeg syntes, det var for dårligt, vi skulle behandle lovforslaget uden at have dette baggrundsmateriale. Nu har vi fået betænkning 1038; den har været sendt til høring, og man har på baggrund af dels betænkningen, dels høringssvarene ikke fundet det rigtigt på nuværende tidspunkt at indføre en sådan afgift, og jeg synes som sagt, det er godt, at vi har fået belyst disse problemer.

Når jeg har nævnt alle disse positive ting, bliver jeg desværre også nødt til at hælde en dråbe malurt i bægeret. Jeg efterlyste, som også hr. Qvist Jørgensen påpegede for et øjeblik siden, i 1982 muligheden for at sikre, at flere ophavsmænd til samme værk fik biblioteksafgift, og vi har drøftet problemet gentagne gange siden i kulturudvalget. Dette problem er, så vidt jeg kan læse af det foreliggende lovforslag, ikke fuldstændig løst. Jeg har gennemlæst lovforslaget flere gange, og jeg er blevet enig med mig selv om, at jeg vil forstå lovforslaget og ministerens bemærkninger hertil på den måde, at man nu kan og vil løse problemet for værker med indtil tre ophavsmænd, og at det er en del af baggrunden for de 4,5 millioner ekstra kroner, der er sat af i rådighedsbeløbet. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at det er rigtigt forstået, og enten i dag eller i løbet af det udvalgsarbejde, som vi tilsiger vores positive medvirken til, belyse, hvornår det bliver muligt at sikre, at også flere end tre ophavsmænd til samme værk får løst deres problemer med biblioteksafgift.

Alt i alt vil vi tilsige vores positive medvirken til lovforslaget.

Povl Brøndsted (V):

Hvad ikke tidligere regeringer og ministre har kunnet magte, har vor nuværende mini-

ster for kulturelle anliggender i hvert fald fået taget hul på. Og jeg synes, der skal lyde en virkelig varm tak til ministeren for, at hun trods tider, hvor vi holder på, at vi ikke skal have øgede offentlige udgifter, alligevel har villet gøre noget på dette område, som vi gang på gang har haft fremme i debatten, og som ikke mindst vor tidligere kulturpolitiske ordfører for venstre, kirkeminister Mette Madsen, har ønsket at vi kunne gøre noget ved. Derfor er det fra venstres side med meget stor glæde, vi ser, der nu tages fat. Vi ved, det er store penge, vi taler om, og vi ved, det er penge, vi ikke kan styre, når først vi begynder at lave en ordning med udbetaling. Det er meget at betale 75 mill. kr. til 6.850 forfattere, når de har disse ca. 20 mill. udlånsenheder. Og vi ved, at dette beløb vokser hvert år, fordi der kommer flere og flere udlånsenheder på de danske biblioteker, og derfor er det jo lidt af en automatisk regulering af det beløb, vi sætter af til det.

Derfor er det naturligt, at vi ikke kan leve op til det, som betænkning 1038 efter udvalgsarbejdet lægger op til, for her er der tale om et tal på 24 mill. kr., og skal det sættes i gang, bliver det også med en vækst på 1 mill. kr. om året foruden etableringsudgifterne til datasystemer og de løbende administrative og driftsmæssige udgifter. Det er altså meget store beløb, hvis vi skulle få ajourført det, vi ønsker for de tabte grupper, der ikke får noget for værker, vi andre har glæde af.

Vi får gjort lidt. For det første er jeg meget glad for, at de dansksprogede sydslesvigske forfattere kommer ind under ordningen. Det har føltes som en urimelighed, at vi ikke accepterede dem som hørende med i dansk litteratur. For det andet er det sikkert også rigtigt, at Folkebibliotekernes Indvandrerbibliotek kommer med. Det er vist en billig sag, for det er vel nok fremmedsprogede ting, der er mest af dér. Endelig at man får fastlagt det, der til dels er dagligdag, at Statens Bibliotek og Trykkeri for Blinde omfattes af loven på lige vis med andre biblioteker.

Men så kommer det nye: bånd og plader kommer med, og det er små beløb, ligesom billeder og diasserier kommer med, og det er også små beløb, men det er helt nye grupper. Når det gælder bøger med flere forfattere, har jeg i modsætning til den tidligere ordfører nu forstået lovens tekst uden at være i tvivl om, at jeg har forstået den rigtigt, for